

Українська Греко-католицька Церква
Покрова Пресвятої Богородиці
Pokrova Ukrainian Catholic Church

6812 Broadview Rd.

Parma, OH 44134

Парох о. Крил. Михайло Дроздовський
Very Rev. Mykhaylo Drozdovskyu –pastor

Веб-сторінка

pokrova-church.com

Тел. (216)-524-0918

Hall Rental 216-536-3418

Kitchen (216)-524-6871

E-mail - mykhaylodrozdovsky@gmail.com

19 грудня, 2021 року

26 Неділя після Зіслання Св. Духа

Св. Миколая

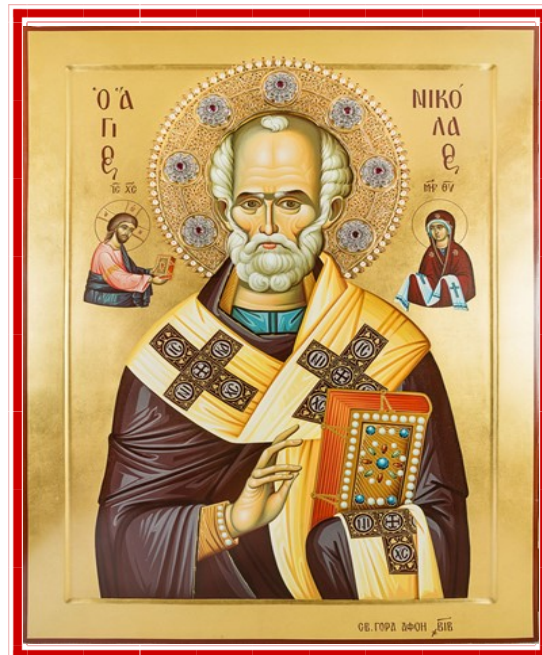
Покрий нас

Чесним Твоїм

Покровом

Гіzbав нас від

Усякого зла.

26 грудня, 2021 року

***27 Неділя після
Зіслання Св. Духа***

Апост. – Колосян 3.4 -11

Єванг. - Лука - 14, 16 -24

З 19 грудня по 26 грудня 2021 року

День	Дата	Час	Інтенція	Хто Жертвує
26 Неділя по Зісл. Св. Духа. Св. Миколая	19 грудня	10:00 ран. 11:30 ран. 12:30 год. дня	Служба Божа за парафіян. Зустріч Св. Миколая Біблійні навчання.	о. парох
Понеділок	20 грудня		--	
Вівторок	21 грудня		--	
Середа Непорочне Зачаття Богородиці	22 грудня	10:00 ран.	Служба Божа за парафіян.	о. парох
Четвер	23 грудня		--	
П'ятниця	24 грудня	10:00 ран.	+Петро,+ Олександра, + Василь	Люба Хомин
Субота	25 грудня		--	
27 Неділя по Зісл. Св. Духа .	26 грудня	10:00 ран. 12:15 год. дня	Служба Божа за парафіян. Біблійні навчання.	о. парох

Пам'ятаймо молитися за наших старших і хворих парафіян.

Бережанську Надію, Івана, Василену Марію і Мирона, Владика Роберта Москаля, Скоропис Володимира, Володимира Луковича, Голубець Зенона і Мирославу, Дроздовську Тетяну, Дем'янчук Деонізія і Оксану, Дубчак Ліду, Захарій Арету і Ігора, Стефанію, Ільчишин Ольгу, Корнік Євгена, Кловер Катерину, Кріслату Марію, Ковальчик Євгенію, Кутного Богдана, Мігеліч Михайла, Макар Мар'яна, Луців Степана, Лобай Ярославу, Палку Марію, Павлишин Марію, Сенчину Юрія, Emilie Woak

Вітаємо з Днем Народження!

Бажаємо Вам багато щасливих і Богом благословених років життя, здоров'я і здійснення всіх Ваших мрій!

**19 грудня -- Ковальчик Євгенія
19 грудня -- Стасюк Соломія
20 грудня -- Мисів Люба
22 грудня -- Кудляк Анна
22 грудня -- Лебедь Люба
22 грудня -- Кмиць Анна
25 грудня -- Петровська Олена
25 грудня -- Олесь Рабосюк
25 грудня -- Наталя Зорій**

Порядок Богослужень на Різдвяний час 2022 року Божого.

Четвер, 6 січня - Навечір'я Різдва — 5 год. веч.—Вел.Вечірна зі Службою Божою

П'ятниця, 7 січня — РІЗДВО ХРИСТОВЕ —

9 год. ранку—Велике Повечір'я з Литією

10 год. ранку— Святкова Різдвяна Архієрейська Служба Божа

Субота, 8 січня— Собор Пресвятої Богородиці —

10 год. ранку — Служба Божа

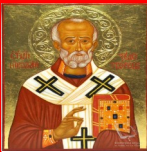
11:00 год. ранку — Молебень до Богородиці

Неділя, 9 січня — Св. Првмч. Стефана —

10 год. ранку — Служба Божа

ВИФЛЕЄМСЬКИЙ ВОГОНЬ МИРУ 2021

Ми, пластуни клівлендської станиці, маємо честь, подарувати Вам, всечесніший отче, як і цілій парафії, Вифлеємський Вогонь Миру. Австрійські скавти/пластуни, запалюють лямпадку від свічки яка стало горить у церкві Різдва Христового у Вифлеємі, з того місця де народився Ісус Христос. Відтак, везуть лямпадку до Австрії, а з відтам розвозять ВИФЛЕЄМСЬКИЙ ВОГОНЬ МИРУ по різних країнах світу. В Україні, українські пластуни розвозять Вифлеємський вогонь по усій Україні: до церков, до сиротинців, до старечих домів, а спеціально завозять Вифлеємський Вогонь Миру до українських воєнків території АТО, щоб їх розрадити і привезти їм надію на краще майбутнє. До нас , до Клівленду вже кілька років Вифлеємський Вогонь Миру, привозять молоді американські скавти, а ми розвозимо його по всіх наших українських церквах. То ж прийміть цей Вогонь Миру, отче, щоб він, у цей святочний час приніс на усім згоду, радість, і мир.

Діти нашої парафії готуються до зустрічі Св. Миколая сьогодні, в неділю 19 грудня після Служби Божої. Прохання до дітей бути чемними, послухними і побожними, щоби свято зустріти Святого Миколая. Під час проведення свята відділ Союзу Українок Америки (СУА) проведе виставку-продаж українських сувенірів. Виручені кошти будуть передані для підтримки потребуючих військових та сімей вдів і сиріт.

ПОДАРУЄМО СВЯТО ДІТЯМ ГЕРОЇВ УКРАЇНИ. Асоціація Клівленд Майдан звертається до всіх людей доброї волі і щирого серця зробити свято Миколая дітям, батьки яких загинули на сході України. Сьогодні, в неділю, 19 грудня після Служби Божої буде проведена збірка для потебуючих дітей. Пан Головчак подарує церковні календарі на наступний 2022 рік.

Наближаються Різдвяні і Новорічні свята. Просимо наших талановитих парафіян і прихожан в організації святкових заходів, вистави, концерту. З Ваші пропозиції подавайте культосвітньому референту Іллі Сенчині.

З великою честью повідомляємо, що після 55 років праці у похоронному домі, Денис Лазута вирішив піти на пенсію. Він щиро дякує всім за підтримку, відносини, дружбу та довіру у праці і служінні. Хоча він став пенсіонером, але залишається доступним, коли буде потрібно. Похоронний дім Колодія-Лазути переданий новому власнику/директору Юрію Козію. Юрій розмовляє українською мовою і все життя причетний до Української Громади. Він з нетерпінням очікує зростання та налагодження відносин з людьми, яким він буде служити. Ім'я похоронного дому Колодій-Лазута та контактна інформація поки що залишається незмінною.

УВАГА! Сьогодні в 12 год. 15 хв. - Біблійні навчання . Запрошуємо!

З глибоким сумом сповіщаємо, що 12 грудня 2021 р у віці 65 років після довготривалої хвороби відійшла у вічність Дарія Пукач, дочка Михайла та Ірени (обидвоє померли); дорога мати Метью Чендлера; любляча бабуся Ави та Одрі; найдорожча сестра Оксани Дем'янчук (Діонісій), Наталі Кесслер та Богдана (Жанет). Похорон відбувся в суботу 18 грудня 2021 року в парафії Покрова Пресвятої Богородиці. Молімся за безсмертну душу новопредставленої Дарії . Вічна їй пам'ять.

УВАГА! Продовжуємо виготовляти вареники у вівторок і середу, починаючи з 5 год. вечора. В передріздвяний час є великий попит на нашу продукцію, і тому з особливим проханням звертаємось до всіх бажаючих підтримати важливий проект.

Тропар (г. 1): Хоч камінь запечатали юдеї* і воїни стерегли пречисте тіло твоє,* воскрес Ти, триденний Спасе,* даруючи світові життя.* Ради цього сили небесні зивали до Тебе, Життєдавче:* Слава воскресенню твоєму, Христе,* слава царству твоєму,* слава промислові твоєму,* єдиний Чоловіколюбче.

Тропар (г. 4): Правилем віри і образом лагідности,* учителем повздержности явила Тебе Твоєму стаду всіх речей істина.* Ради цього придбав Ти смиренням високе, убогістю – багате,* отче, священноначальнику Миколаю.* Моли Христа Бога, щоб спаслися душі наші.

Кондак (г. 1): Воскрес Ти як Бог із гробу у славі* і світ із собою воскресив,* і людське ество як Бога оспівує Тебе,* і смерть щезла.* Адам же ликує, Владико,* і Єва нині, від узів ізбавляючись, радується, звиваючи:* Ти, Христе, той, хто всім подає воскресіння.

Слава: Кондак (г. 3): В Мирах святий, священнослужителем показався Ти,* бо Христове Євангеліє, преподобний, сповнивши,* положив Ти душу твою за людей твоїх* і спас неповинних від смерті.* Ради цього освятив Ти себе як великий таїтник Божої благодаті.

І нині: Богородичний (г. 3): Коли Гавриїл звіщав Тобі, Діво: Радуйся,* – з голосом воплочувався Владика всіх* у Тобі, святім кивоті,* як рік праведний Давид:* Явилася Ти ширша небес,* що поносила Сотворителя твого.* Слава тому, що вселився в Тебе,* слава тому, що пройшов із Тебе,* слава тому, що визволив нас Різдом твоїм.

Прокімен (г. 1): Будь, Господи, милість твоя на нас, бо уповали ми на Тебе .

Стих: Радуйтеся, праведні, у Господі, правим належить похвала .

Прокімен (г.7): Возвеселиться праведник у Господі і уповає на Нього .

Стих: Вислухай, Боже, голос мій, коли молитимусь до Тебе

Ряд.: Апостол: Ефесян 5, 9-19

Святому: Апостол: Євреїв 13, 17-2

Алилуя (г. 1): Бог, що дає відплату мені і покорив народи мені .

Стих: Ти, що величасш спасення царя і твориш милість помазаникові своєму Давидові і сімені його до віку.

Алилуя (г. 4): Священики Твої зодягнуться в праведність і преподобні Твої возрадуються.

Стих: Блажен муж, що боїться Господа, заповіді Його дуже любі йому

Ряд.: Євангеліє: Луки 12, 16-21

Святому: Євангеліє: Луки 6, 17-23

Причасний: Хваліте Господа з небес, хваліте його в вишніх.

Причасний: В пам'ять вічну буде праведник, злих слухів не убоїться.

Алилуя, трічі.

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА

Високопреосвященним архієпископам і митрополитам, боголюбивим єпископам, всечесному духовенству, преподобному монашеству, возлюбленим братам і сестрам, в Україні та на поселеннях у світі сущим

Слава на висотах Богу й на землі мир людям Його вподобання! (Лк. 2, 14).

Христос народився! Славимо Його!

Дорогі в Христі!

Сьогодні ділимося з вами великою радістю, яку вперше прийняли і нею поділилися невідомі вифлеємські пастушки, котрі перебували на відкритому полі та вночі чували біля свого стада. За розповіддю євангелиста Луки, коли ангел Господній з'явився, то їх спершу огорнув великий страх. Та ангел до них промовив: «Не бійтесь, бо я звіщаю вам велику радість, що буде радістю всього народу: Сьогодні народився вам у місті Давидовім Спаситель, він же Христос Господь» (Лк. 2, 10-11). Відтак, почувши похвальний спів ангельських хорів «Слава на висотах Богу», пастушки один одному сказали: «Ходім лишень до Вифлеєму та подивімся на ту подію, що Господь об'явив нам» (Лк. 2, 15). І пішли, знайшли Марію і Йосифа з Дитятком та, поклонившись їм, пішли і розповіли іншим про Ісуса.

Різдвяна благовість – це свято довіри, – довіри не тільки між людьми, а передусім Бога до людини! Ми часто говоримо про нашу віру в Бога, а мало коли звертаємо увагу на Боже вподобання стосовно нас, Його віру та довіру до нас. Господь довірив першу добру новину про народження Божого Дитяти звичайним пастухам, а згодом поділився своєю євангельською благовістю із жінками-мироносицями, рибалками, митниками – простими і мало кому відомими людьми.

У Різдві Христовому Небесний Отець довіряє людям свого єдинородного Сина і Бог стає людиною!

Ангельський спів про «мир на землі людям Його вподобання» вказує на те, що Бог бачить людину гідною Його довіри і вподобання, прихильності і благовоління (саме так дослівно перекладається грецьке поняття «евдокія»). Він бачить нас добрими і вірить у нас. Він бачить нас не тільки такими, яким ми є сьогодні, серед усіх наших немочей і гріховності, нашої біди і розгубленості. Син Божий бачить у нас Свій Образ, а вполочуючись, приймає нашу людську природу і в маленькому дитятку вчить нас бачити Його самого, Спасителя світу. Споглядаючи нас як людей свого благовоління, Він бачить нас такими, якими ми можемо стати за допомогою сили Його благодаті, подібно як люблячі батьки бачать у своїй дитині майбутнього талановитого письменника чи художника, добру матір чи ніжного і відповідального батька, провідника народу чи його могутнього захисника.

Постать Богородиці в цьому різдвяному таїнстві уособлює те довір'я, яке людина повинна плекати до свого Творця і Спасителя у відповідь на Боже довіру до нас. Мати Божа, яка в холодній стаєнці тримає на руках маленького Ісуса, вчить нас, що ми можемо і повинні довіряти Богові та ближньому, бо сам Господь першим полюбив нас і довірився нам. Приймаючи слово архангела, Вона дає Богові простір у власному тілі, дає Йому свою людяність – людську природу. Відтак св. Йосиф, опікун Ісуса та Його Матері, дізнавшись, що Марія вагітна, спершу думає потайки її відпустити. Та, коли ангел Господній з'явився йому вві сні і сказав: «Йосифе, сину Давида, не бійсь узяти Марію, твою жінку, бо те, що в Ній зачалось, походить від Святого Духа» (Мт. 1, 20), чоловік повірив, довірився Богові і зробив усе за велінням ангела, оправдавши Господню довіру до нього.

Ми живемо у світі, де довір'я не тільки зранене, а й перебуває під постійною атакою. Велика криза довіри відчутна в різних сферах суспільного і навіть церковного життя. За посередництвом нових комунікаційних технологій маніпуляція правдою, яка існувала в людській історії завжди, сьогодні несеться з блискавичною швидкістю по всій земній кулі. Ми вже не знаємо, у що вірити і кому довіряти. У нашій свідомості утверджується переконання, що нема на світі ні правди, ні справедливості, що на кожному кроці тільки обман, брехня і крутість.

Ця драматична ситуація зображена на іконі Різдва Христового. Злий дух у вигляді старшого чоловіка у волоссяниці спокушає Йосифа, намагаючись викликати в нього сумнів щодо Дитяти та Його Матері. Нема чого цьому дивуватись, адже диявол, як батько брехні (пор. Ів. 8, 44), на кожному кроці старається посягати підозри і сумнів про Боже до нас благовоління та сприяє конфліктам між людьми на всіх рівнях, у приватному, родинному та громадському житті.

Сучасна пандемія ще більше посилює кризу довіри. Оскільки вірус ховається в людині, то інша особа є для мене потенційним джерелом захворювання і навіть смерті. Це впроваджує в людські стосунки елементи підозри, страху і втечі.

Недовірою позначене рівно ж наше ставлення до суспільних і державних інституцій. Різні конспіративні чутки щодо небезпеки вакцин проти коронавірусу накладаються на загальнопоширену в нашому суспільстві недовірливість до влади і викликають у душах наших співвітчизників ще більше замішання і тривоги за майбутнє. Люди не вірять владі та іншим інституціям, які покликані дбати про загальне благо і громадське здоров'я та нести за це відповідальність. Можливо, з огляду на історію ХХ століття, пострадянські країни мають більшу, ніж це може бути в інших частинах світу, схильність не довіряти державним інституціям, тому легко стають жертвами різного роду маніпуляцій і пропаганди. Зрештою, у політично поляризованих країнах західного світу сіяння страху і недовіри теж стає інструментом політичної боротьби. Проте слід пам'ятати, що, керуючись принципом «не вірю нікому», ми завжди граємо комусь на руку, хтось використовує наше розчарування для досягнення власних цілей. Недовіра руйнує людські стосунки в усіх сферах. Недовіра руйнує родину, громаду, народ і державу!

У відповідь на ці наші сучасні спокуси недовіри сам Господь приходить, щоб об'явити правду і обгорнути нас своєю довірою. У навечір'я Різдва Христового ми співаємо: «Засяяв Ти, Христе, з Діви, як духовне Сонце Правди, і зоря появила Тебе невидимого, що вмістився у вертепі. І мудреців привів Ти, щоб поклонилися Тобі; з ними й ми Тебе величаємо: Житєдавче, слава Тобі!» (Тропар Вечірні). Святкувати Різдво Христове – це довіряти Божому Дитяти, яке долає смерть і, приймаючи людське життя, несе в дарі своє Боже Життя. Різдво – це не якась побожна казка, а унікальна в історії подія, що свідчить про Господнє довір'я до людини. Бог вірить у своє створіння. Він вірить у нас більше, ніж ми віримо самі в себе. Через віру в Бога, у Його народження між нами, відродимо довір'я до людини, яка Його шукає! Будьмо людьми Божого вподобання і вчимося вкладати своє вподобання в іншу людину – побачити в ній добрі риси, дари і таланти, вміння і висоту духу. Хоч обставини поширення сучасного вірусу деколи вимагають, щоб ми прикривали захисними масками наші уста та ніздрі, але, в ім'я Боже, не закриваймо своїх сердець перед іншими людьми! Даймо їм побачити радість, любов і доброту в наших очах! Саме серед викликів і випробувань пандемії будьмо носіями Божого благовоління!

Бажаю, щоб наші сім'ї були, на зразок Пресвятої родини, місцем взаємної пошани, любові та довіри. Особливо прошу вас, дорогі батьки, плекати духа довір'я у своїх дітей, щоб, коли їх спіткають виклики цього світу, вони знали, що можуть завжди покладатися як на вас, так і на Господа Бога, який доручив їх вашій опіці. На різних етапах зростання дітей бережіть і будуйте довіру та взаємоповагу в радості, любові й терпеливості. Будьте для них першими вчителями глибокої віри, прикладом щирої молитви, заохочуйте їх змалечку до служіння ближньому. Найпильнішу увагу звертайте на перехідний час від дитинства до молодості, подбайте, щоб діти вміли відрізнити фальшиве від автентичного, Божу правду від диявольської брехні. Хай ваші нащадки знають, що не тільки ви в них вірите і здатні бачити їхнє майбутнє в реалізованих талантах і розквітлій у їхній душі Божих дарах, а що сам Господь Бог у них вірить і кличе їх до творення Його добрих діл у світі.

Отож святкуймо Різдво разом! Хоч би де ми були, творімо взаємною довірою наш сучасний Вифлеєм! Хто святкує в сімейному колі — то зі щирою радістю; хто змушений бути далеко від рідних — то з відчуттям духовної єдності; хто може прийти до храму — то з переживанням святої урочистості празника та в любові до Христа, який дає себе нам як духовну поживу на знак, що Він вірить у нас; хто бере участь у святкових богослужіннях онлайн — то в благословенній тузі за братами і сестрами в Христі. Ділімося одне з одним різдвяною радістю — хто як може! Хай скрізь лунає традиційна українська коляда!

Дорогі брати і сестри! Цього святкового дня висловлюю вам своє довір'я і вірю, що ви самі відчуваєте, як гідно зустрічати новонародженого Спаса, і вмієте ділитися радістю цієї зустрічі з кожним, хто є поруч із вами. Із Різдрвом Христовим сердечно вітаю вас усіх: від сходу до заходу, від півночі до півдня — в Україні і на поселеннях, на всіх континентах світу. Особливим чином єднаюся з тими, хто сумує чи відчувається самотнім, з усіма, хто на заробітках далеко від дому і саме цієї миті відчуває брак рідних і тепла родинної оселі. Співчуваю тим родинам, яким цього року тяжко сідаги до Святої вечері, бо при столі стоїть порожнє крісло, котре ще недавно було місцем тата чи мами, чоловіка чи дружини, брата чи сестри, сина чи доні. Крізь сльози радійте з вірою, що сьогодні ваші найдорожчі святкують у небі. Ділюся різдвяною радістю з нашими старшими — бабусями і дідусями, а також з усіма потребуючими. Щиро вітаю наших військових на фронті — нашу гордість. Лину думкою до полонених і ув'язнених: переказуючи різдвяні вітання, заохочую вас не занепадати духом, бо у вас вірить сам Господь Бог. Вітаю дітей і молодь — наше майбутнє, і бажаю вам, щоб сьогодні усмішка не сходила з ваших уст, щоб ваша радість була повна. Від щирого серця бажаю всім вам справжньої радості дітей Божих, смачної куті, веселих свят Різдва Христового та щасливого, мирного і благословенного нового року!

Христос народився! Славімо Його!

† **СВЯТОСЛАВ**

Дано в Києві, при Патріаршому соборі Воскресіння Христового, у день Святого всехвального апостола Андрія Первозванного,

13 грудня (30 листопада) 2021 року Божого

Святий Миколай, Чудотворець Мир Ликійський

Святий Миколай народився в другій половині третього століття в місті Патарах, в старовинній Ликії. Батько його Теофан і мати Нонна були ревними християнами, а його стрий, також Миколай, був єпископом Патар. Про молоді літа святого Миколая знаємо мало. Лиш побожне передання свідчить, що вже немовлям він у середу і п'ятницю – цілий день, аж до заходу сонця, – не приймав грудей матері, наче б уже тоді хотів навчити інших про важливість посту. Дитя зростало літами і своїми чеснотами подивляло не тільки християн, але й звертало на себе увагу поган, яких тоді було більше, ніж Христових вірних. Освітою юнака зайнявся його стрий, єпископ Миколай, саме він висвятив його на священника. Як свідчить передання, після рукоположення єпископ натхненно провіщав про нього в церкві так: “Ось бачу я, браття, нове сонце, що сходить над кінцями землі і милостиво втішає опечалених. О, блаженне стадо, яке удостоїться такого пастиря. Добре випасе він душі заблуканих, прокормить їх на лугах благочестя, а тим, що в бідах, явиться теплим помічником”. Уже священником святий Миколай засяв усім блиском чеснот. Коли єпископ Миколай поїхав до Єрусалиму поклонитися святим місцям, тоді єпархією управляв його небіж Миколай. Батьки після смерті залишили йому у спадщину великі статки, які він став ділити серед бідних і потребуючих. Сталося тоді, що один, колись заможний, а тепер збіднілий мешканець Патар, не міг видати своїх дочок – а мав їх аж три – заміж, бо не надбав приданого. Святий Миколай, довідавшись про це, вночі підкинув йому велику суму грошей золотом. Коли той батько видав першу дочку, то якогось дня знайшов у вікні придане для другої, а потім для третьої. Але тоді він підстеріг, що це святий Миколай потай приходить йому на поміч, і вістка про це поширилася по всіх околицях. Не було бідного, опущеного, загрузлого в боргах, якому б святий слуга Божий не прийшов на допомогу. І так в руки Отця небесного склав він усе майно, роздаючи його убогим, а Господь возвелечив і винагородив слугу свого силою творити чуда. Святий Миколай вирішив піти в пустелю, як це робили тоді багато самітників, але, за Божим натхненням, він повернувся додому і вступив у Патарах до монастиря, названого “Святий Сіон”, який заснував місцевий єпископ, його стрийко. І знову ж, з Божого натхнення, святий Миколай пізнав, що Бог кличе його до душпастирського життя. Він переселився до міста Мири (головне місто тодішньої Ликії) і тут проживав нікому не відомий, цілі дні і ночі перебуваючи на молитві. А тим часом помер архієпископ Мир Йоан. Коли навколишні єпископи зібралися, щоб вибрати нового владику, то в гарячих молитвах стали просити Господа, щоб вказав їм на мужа найдостойнішого цієї гідності. І, як свідчить передання, найстарший єпископ у видінні почув наказ Божий, щоб найближчої ночі став при дверях церкви, а хто перший прийде на ранішню молитву, той і буде єпископом, а називатиметься той чоловік Миколай. І так сталося. Першим, хто прийшов вранці до церкви, був святий Миколай. Його і поставили архієпископом Мир. Ставши владикою, святий Миколай ні в чому не змінив свого життя; одягу носив бідну, їв один раз на день, і то ввечері, а весь час присвячував молитві і добрим ділам. Кожного року 1 вересня він скликав синод, на якому зі своїм духовенством обговорював потреби вірних. Найбільше дбав святий про бідних. Коли в Мирах настав голод, тоді святий Миколай явився ві сні одному купцеві в Сицилії, дав йому три золоті завдатку і велів доставити кораблем збіжжя до Мир. Купець прокинувся і гадав, що то був звичайний сон, але в руці своїй побачив завдаток. І зразу поплив з кораблями до Мир, де святий Миколай викупив у нього весь товар. У часи лютого переслідування християн, яке чинив зловний Ліциній, святого Миколая було віддано на муки, він довго сидів у в'язниці, з якої вийшов тоді, коли Костянтин Великий дав свободу Христовій вірі. Вийшовши на волю, святий Миколай цілкомато посвятився своєму стаду. Преподобний Андрей Критський пише: “Він виполов у цій Ликії хабаззя невірства, а на чистій ниві посіяв живе слово благочестя і зібрав багату духовну жатву. Силою свого слова зруйнував жертovníки ідолів, побудував церкви Христу, звів святі храми на честь мучеників і як працелюбний хлібороб зробив виноград той плодоносним”. Дуже давнє передання свідчить, що святий Миколай брав живу участь у Першому Вселенському соборі в Нікеї (325 р.), а не маючи змоги вже більше слухати безбожну бесіду Арія, ударив його в лице. Отці Собору – як каже передання – відібрали за це у святого Миколая омофор, навіть замкнули його у вежі як покуту. Та деякі із них побачили у видінні, що сам Христос подає Чуда, якими Господь прославив святого Миколая, були такі численні, що в далеких краях навіть погани зверталися за його допомогою, і святий Миколай, як каже преподобний Андрей Критський, “ще за життя, перед своїм відходом до Христа, являвся тим, що були обтяжені різними журбами, надавав їм скору поміч у нуждах і виривав жертви із найгостріших зубів смерті”. Моці святого Миколая у 1087 р. було перенесено з Мир до Барі, міста в Італії, на західному березі Адріатичного моря. Пам'ять цього перенесення Христова Церква святкує 9 травня. Святі моці і нині спочивають у золотій посудині в церкві святого Миколая. І сьогодні з мощей святого Миколая витікає благовонне, цілительне миро. У 1092 р. папа Урбан II (1088-1099) вислав до Києва свого посла Теодора з повідомленням про перенесення мощей святого Миколая з Мир до Барі, а тодішній митрополит Руси Єфрем II установив святкування пам'яті перенесення мощей святого Миколая. На всьому Сході лиш одна Русь прийняла це свято і возвелечила його окремою службою.